

Heb ik dat geschreven? Geestig. Kijk, als je eenheid nastreeft moet je natuurlijk verschillen toedekken. In Europa lijkt dat nu verkeerd uit te pakken. En eerlijk gezegd heb ik dat totaal niet zien aankomen. Ik geloofde in de algemene opinie: eerst macro-economische samenwerking, dan volgt de rest vanzelf. Waarschijnlijk leidt deze crisis tot juist meer Europa, je moet je wel zorgen maken over de zeggenschap van de burgers.

Wat moet er gebeuren om van het extreme geloof in de markt af te komen.

Je zult terug moeten naar een nogal sterke staat met krachtige sociale verbanden in combinatie met een tamelijk vrije markt.

Wat betreft die sterke staat zit het nu niet mee. Overheden kruisen onder de schulden.

En dus moet je bezuinigen, dat snap ik. Maar ook hier en daar stimuleren. Het grootste gevaar dat ik nu zie is de dreiging van hoge jeugdwerkloosheid. Jongeren zijn daar niet op voorbereid. De boodschap was: ga studeren, we zorgen dat je een huis krijgt, je moet zelf even een verloofde oppikken en dan wordt het leven heel erg leuk. Als dat beeld voor grote groepen niet opgaat door de crisis dan is dat een voedingsbodem voor kattenkwaad.

beeld HOLLANDE HOOGTE

PASPOORT

ABRAM DE SWAAN

Socioloog, psychoanalyticus, universitair bestuurder, journalist, columnist, en geducht karateka. Abram de Swaan is het allemaal.

Als weinig anderen heeft hij met speelse veelzijdigheid een indrukwekkend en ernstig oeuvre opgebouwd. In 2007 ging de hoogleraar aan de Universiteit Amsterdam met emeritaat. Een jaar later werd hem de P.C. Hooftprijs toegekend voor zijn volledige oeuvre. In 2008 en 2010 gaf De Swaan twee lezingen over 'de dwaalleer van de vrije markt.' De volledige teksten zijn terug te lezen via mejudice.nl.